

šchtucžny znyku hodžinu dołho rošryčowachu. Dofelž šo nad tym špodžiwach, šo wo tych wězach tak dołho rycžachu, praji mi mišchtr Lufasch: „To hiščeže nicžo njeje. Dr. Marcziń je mi powjedał, šo šu někotre šchtucžki wošebje w Jeſajašu a w knihach Šiobowych tak cžežke byke, šo šu tši, šchtyri njedžele k temu trjebali, prjedy hačž běchu pščeš jene, kaš ma šo ta šchtucžka prawje pščełožicž.“

Kunje běchu cži knježa na tym, w knihach Mójſašowych te štawy pščełožecž, hdžež bě rycž wo woporach. Nětk haſle rošymjach, cžeho dla bě šebi Dr. Luther škopa rešacž dał, pšchetož wón wša šwoju tašlicžku a praji jim nětk, kaš kóždy štawcžk reka. Tak dha pošluchachmój ja a Aranach na tych knježich a mějachmój šwoje wješele nad tym, šmój šo tež pšchitym natwarikój, a njeje šo namaj pšchitym kuška woštudžiko, pšchetož to bě widžecž: tu je móž, a cži šu wěšcže šo š modlitwu na šwoje džělo pšchihotowali.

Šako bě šo nětk šwjecžoriko a pocža cžmicžkacž, šacžini Luther šwoje knihi, podžakowa šo pšchecželniwje šwojim towaršcham a proščeše jich, šo bychu š nim šobu powjecžerjeli, pšchetož jeho mandželška bě wšcho ša nich k wjecžeri pšchihotowała. Taj židowškaj rabbinarjej šo džakowašchtaj dobreho šłowa, prajizy: „Njedžiwajcže, šo w dobrym měrje domoj džemój, pšchetož po našchim šakonju njeje namaj dowolene, jědž k šebi bracž, kotraž njeje tak pšchihotowana, kaž ju našch šakonžada.“ Duž jeju Luther na najpšchecželniwišcho wot šo pušhcži a džakowašche šo jimaj ša jeju prózu; cži drušy paš štanychu, poštrowichu naju a džěchu š namaj dele do šahrody šady domškich, hdžež bě Lutherowa mandželška Katha dobru wjecžer pšchihotowała.

Nětk wša Dr. Luther mišchtra Lufascha ša ruku